ATILIM

Yıl 3, Sayı 4 (28)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı 1 Nisan 1976

Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz!

TKP, 1 Mayıs emek bayramının yurdumuzda özgürce kutlanması için savaşagelmiştir. TKP'nin programından ilk isteklerinden biri, 1 Mayıs'ın uluslararası savaş ve dayanışma günü olarak tanınması, belgisi olmuştur.

Tarihsel olay

Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin XXV. Kongresi oldu. Bu yüce forum, yılımızın, günümüzün çözümleyici, tarihsel olayıdır. Kongre dünya çapında, bu arada ülkemizde yankılar uyandırdı. Bu etkiler, geniş yığınlar, özellikle ilerici örgütler arasında esinleyici biçimlerde sürüyor.

Böylesi bir ilginin nedenleri ortadadır. Sovyetler Birliği Komünist Partisi, şaşmadan, Büyük Ekim Devrimi'nin açtığı yoldan, Lenin'ci yoldan, durmadan yürüyor. Sovyet halkı, geniş, dev atılımlarla sosyalizmden komünizme yürüyor. Sovyet devletinin gücü durmadan artıyor. Sovyet halkları, işçi sınıfı komünist partisinin çevresinde sımsıkı kenetlenmiştir. Sovyet toplumunun ülküsel, politik birliği yenilmez güç kaynağı olmuştur.

SBKP'nin uyguladığı Lenin'ci barış programı başarıyla sürdürülüyor. Bu politika dünyada politik havanın yumuşamasında, güvenliğin sağlanmasında en etkin güç olmuştur. Yeryüzünde barışın sürüp gitmesi, yayılıcı emperyalist çevrelerin, NATO'nun, Amerika'nın dünyanın değişik yerlerinde tutuşturdukları, doğrudan doğruya ateşledikleri harp ocaklarının birer birer sönmesi Sovyetler Birliği'nin, sosyalist ülkeler topluluğunun yürüttükleri akılcı politikanın somut verileridir.

XXV. Kongrenin etkileyici niteliklerinden birisi proleter enternasyonalizmini somut biçimleriyle sergilemesidir. Bu Lenin'ci ülküyü var gücüyle savunmasıdır. Bu savaşçı ilkeleri baltalıyanlara, her soydan ve boydan oportünistlere, burjuva ideolojilerine karşı savunmasıdır. Emperyalizmin bataklığına saplanan, faşistlerle kucaklaşan, işçi ve komünist hareketine, ulusal bağımsızlık, kurtuluş hareketlerine canavarca saldıran Pekin yöneticilerine, Maoculara karşı savaşımı halklara, yığınlara maletme girişimidir. Bu savaşta başı çekmesidir.

TKP, bu kongreye, barış, ulusal kurtuluş, halklara özgürlük, demokrasi ve sosyal ilerleme savaşını bütün görkemiyle canlandıran böylesi bir foruma katılmış olmaktan kıvanç duyuyor.

Bildiri

Emekçi Kıbrıs Halkının İlerici Partisi (AKEL), Türkiye Komünist Partisi (TKP) ve Yunanistan Komünist Partisi (YKP) yöneticilerinin başkanlığındaki delegasyonlar Mart'ın ilk haftasında karşılaştılar.

Delegasyonlar, genel ilgi taşıyan sorunlar üzerinde, özellikle Kıbrıs sorunu ve Ege Denizi'nde oluşan durum üzerinde karşılıklı görüşlerini dostluk, kardeşlik havası içinde açıkladılar.

Her üç parti, Birleşik Amerika Hükümeti'nin ve özellikle CIA'nin Kıbrıs'a karşı kurduğu komplanun doruk noktası olan, Kıbrıs'ta cuntacı faşistlerin 15 Haziranda yaptıkları hükümet darbesi girişimlerini, arkasından Türkiye'nin silâhla işe karışmasını yeriyor, kınıyor.

Her üç parti, Birleşmiş Milletler Örgütü Genel Kurulu ve Güvenlik Konseyinin kararlarını çiğnemek ve hiçe saymakla yetinmeyip, üzerine oturduğu bölgeyi sömürgeleştirmeye çalışan Türkiye'nin sürdürdüğü saldırıyı şiddetle yeriyor ve kınıyor.

Her üç parti, Akdeniz ve Yakın Doğu bölgesinde askersel amaçlarını gerçekleştirmek için Ada'yı bir atom deposu ve üssü haline getirmeye yeltenen Amerikan emperyalizminin ve NATO'nun, Türkiye'deki gerici egemen çevrelerin Kıbrıs'a karşı sürdürdükleri saldırıların kışkırtıcısı ve koruyucusu olduğunu belirtiyor.

Her üç parti, Türkiye'deki gerici egemen çevrelerin Kıbrıs sorununun Birleşmiş Milletler Örgütü kararları doğrultusunda çözümlenmesine karşı çıkmalarının, Amerikan emperyalistlerinin Ege Denizi bölgesindeki zengin yeraltı kaynaklarını Amerikan petrol tekellerine peşkeş çekme plânlarıyla sıkı sıkıya bağlı olduğunu ve Türkiye'de gerici egemen çevrelerin saldırganlığının bu yönde kullanıldığını belirtiyor.

Kıbrıs'ta Türk saldırısının sürdürülmesi, görüşmelerde ortaya sürülen önerilerin engellenmesi ve yerinde sayması, bu olgu, Amerikan emperyalistlerinin ve Türkiye'deki gerici egemen çevrelerin Ege Denizi'nde giriştikleri oyunlar, Türkiye'nin salgını altında ezilen Kıbrıs'lı Rumlar için olduğu gibi, Kıbrıs'lı Türkler için de bir cinayettir. Bu da, Rum ve Türk halkları zararına olduğu gibi, dünyanın bu bölgesinde sürekli bir barış için de ortak bir tehlikedir.

Her üç parti, Kıbrıs sorununun, Birleşmiş Milletler çerçevesinde, barışçıl ve âdaletli bir biçimde çözümlenmesi için çalışmalarını koardine etme yolunda görüş birliğine vardılar.

Bildiriyi imzalıyan her üç parti, Kıbrıs'tan Türk ve tüm yabancı askersel birliklerin bir an önce ve şartsız çekilmesini, Kıbrıs Cumhuriyeti'nin bağımsızlığına, egemenliğine, toprak bütünlüğüne ve tarafsızlık politikasına saygı gösterilmesini istemektedir.

Kıbrıs saldırısı sırasında evlerinden, yerlerinden kovulanların hemen yurtlarına dönmesi, tutsak edilenlerin hemen serbest bırakılmaları sağlanmalıdır.

Her üç parti, Kıbrıs Rumları ve Türkleri arasıdna barışçıl yollardan, karşılıklı anlayış ve işbirliği çerçevesi içinde çözümlenmiyecek anlaşmazlıkların bulunmadığını belirtir. Bundan ötürü, Kıbrıs'ın içişlerine dışarıdan karışılmasına son verilmelidir. Kıbrıs halkına serbestçe, kendi isteğine göre hareket etmek, kendi anayasal düzeni seçme olanağı sağlanmalıdır.

Kıbrıs, bağımsız, egemen, toprak bütünlüğü korunmuş, tarafsız ve bölge halkları için dostluk, işbirliği ve barış köprüsü olmalıdır.

Her üç parti, Kıbrıs'ta ve Ege Denizi'nde tehlikeyi ortadan kaldırmak, Kıbrıs halkının birliğini kurmak için Kıbrıs'lı Rumlar'la, Kıbrıs'lı Türkler arasında ilişkileri, Rum ve Türk halkları arasındaki dostluk bağlarını geliştirmek ve güçlendirmek uğrunda ortak bir savaş yürütmeyi kararlaştırdılar.

AKEL Genel Sekreteri (Papayuano) — TKP Genel Sekreteri (I. Bilen) — YKP Birinci Sekreteri (Florakis)

Mart 1976

TKP, Türkiye'nin emperyalist boyunduruktan kurtulması, ekonomik ve sosyal bağımsızlığına kavuşması için yürütülen savaşta büyük komşumuz Sovyetler Birliği ile, öteki sosyalist ülkelerle olan karşılıklı fayda ve dostluğa dayanan ilişkilerin geliştirilmesi için direniyor.

«Yaşasın işçi-köylu birliği»

İşçi-köylü bağlaşıklığı oldukça çetin bir sorundur. Bu bağlaşıklığın sağlanması herşeyden önce işçi sınıfının ve onun öncü kolu olan TKP'nin, partimizin savaşımına bağlıdır. Yoksul köylülerin örgütlenmesi ve geniş köy emekçileri yığınını samut eylem ve istemler çevresinde toplaması işçi-käylü bağlaşıklığını sağlayabilmenin en başta gelen kaşullarıdır.

Geniş köylü kımıldanmaları, yaksul köylülerin toprak, ekmek istekleri ağanın ezgisinden ve karanlıklardan kurtulmak için savaşımları gittikçe yoğunlaşıyor. Gerici, halk düşmanı hükümet bu gelişmeyi bastırmak için elindeki bütün olanakları kullanıyor. Beylerin, ağaların topraklarını karumak ve bunların elinden taprakları çekip almak isteyen köylülerin girişimlerini kırmak için valilere, kaymakamlara geniş yetkiler verildi. Baskı, terör daha da sertleşiyor.

Bu durumda, TKP'ne olduğu kadar demokratik yığın örgütlerine de, köylü yığınlarını destekleme, anları örgütlü savaşa sürme görevi düşüyor. Demokratik örgütlerin çalışmaları işçi-köylü bağlaşıklığının sağlanmasında önemli bir yer tutar.

Gerçek anlamda, genel çizgileriyle partimizin programında çäzümünü bulan bu sorunun yaşama geçirilebilmesi, her yığın direnişinden komünistlerin doğru sonuçlar çıkarmasına, bunları partimizin savaş yetkinliğini arttırmada kullanabilmesine bağlıdır. Bu açıdan Seydişehir olaylarına ve Türkiye-Irak Ham Petrol Boru Hattı işçilerinin direnişine baktığımızda işçi-köylü bağlaşıklığının önünde duran engelleri ve bu engelleri aşmanın yollarını görebiliriz.

Her ikisinde de işbirlikçi burjuvazinin, hükümetin, taprak ağalarının işçi sınıfının savaşına karşı yoksul, işsiz ve karanlıklarda debelenen köy emekçilerini kullanmaya çalıştığını görüyoruz. Özellikle Baysen-İş'in örgütlediği greve karşı Batı Alman, Amerikan, İtalyan, Fransız kumpanyaları artaya çıktılar.

Seydişehir Alüminyum Üzini, toprak ağalarının zorbalığı altında, bozkırların ortasında çaresiz kalmış köylüler için bir ümit kaynağı olmuştur. Burada çalışan işçilerin büyük bir kısmı tapraksız käylülerdir ve şimdi «birinci kuşak» işçi sayılırlar. Käyle bağları vardır. Bu bağın olumlu alabilmesi için, bu «birinci kuşak» işçileri örgütlemede özel bir eğitim gästermek gereklidir. Bununla birlikte bu fabrikanın yöresini saran köylü yığınlarını aydınlatmak, anlara ortak düşmanı göstermek ve savaşa çağırmak gereklidir. Bunun güzel, açık örneği, Baysen-İş'li işçilerin köylü kardeşlerine çağrısıdır. Grevci işçiler köylü kardeşlerine şöyle sesleniyorlar: «Käylü kardeşlerimiz, sizleri bizim yerimize sigortasız ve düşük ücretle çalıştırarak direnişimizi kırmak istiyorlar. Bizim patronlardan, sizin toprak ağalarından kurtuluşunuz anlara karşı vereceğimiz ortak mücadeleyle olacaktır. Yaşasın işçilerin ve käylülerin birliği.»

MHP kapatılmalıdır!

Ülkemizde anti-faşist savaşımın gelişmesi faşist MHP'ne karşı yığınsal derin bir öfke doğurdu. Bu yığınsal tepki hükümetteki hilafetçi-faşist çıkar çekişmelerini daha da derinleştirdi. Bu gelişmelerin yanısıra, giriştiği gizli örgütleme ve yıldırma eylemlerini yurt dışında da sürdüren faşist MHP'ne karşı Federal Almanya işçi sınıfında ve anti-faşist çevrelerde büyük bir tepki doğunca, MHP'nın kapatılması yolunda girişimler başladı.

Türkiye Komünist Partisi, MHP'nin gecikmeden kapatılmasını, ülkü ocaklarının dağıtılmasını ve başta Türkeş olmak üzere, tüm faşist yöneticilerden, silâhlı faşist darbe hazırlığı, toplu terör ve cınayet suçlarından ötürü hesap sorulmasını istemektedir. TKP programı, ileri demokratik devrim aşamasında halk düşmanı faşist partilere izin verilemeyeceğini belirtmekte, «devlet mekanizmasının gericilerden, emperyalist ajanlarından ve faşistlerden temizleneceğini», «faşistlerin eylemlerinin yasaklanacağını» bildirmektedir.

TKP'nin bu tutumu hem demokrasinin gereği ve halk çıkarlarının açık ifadesidir. Hem de, tüm dünya halklarının istemlerine uygundur. Faşizm, Hitler Almanyası'nın Sovyet ordularınca dize getirilmesinden sonra bütün ülkeler tarafından yasaklanmış ve bu yasak Birleşmiş Milletler Yasası'na geçirilmiştir. Birleşmiş Milletler üyesi Türkiye'de faşizmin ärgütlenmesine izin verilemez.

Hükûmet içinde yer alan diğer partiler, bugüne kadarki azılı halk düşmanı eylemlerinin yanısıra, MHP ile ortaklık kurmaktan ötürü de suçludurlar. Üstelik bu faşist partinin komando sürülerinden onları «görevli» sayarak yararlandıkları, faşizme tırmanmada, sivil terörde MHP'ne dayandıkları için MHP ile birlikte hesap vermek zarundadırlar.

MHP'nin kapatılması, bütün bu nedenlerle tek başınc yargı'nın işi değildir. Halkın işidir. Hükûmetin alaşağı edilmesi, onun yakasına yapışılması, faşizme tırmanışın, yolsuzluk ve talanın hesabının sorulması gerekir.

8 Mart ve savaş yöntemleri

Bu yıl 8 Mart ilerici ve devrimci kadın örgütleri tarafından daha örgütlü ve bilinçli olarak kutlandı. Türkiye'de ve Avrupa'da emekçi kadınlarımız, 1975 yılında bağımsız örgütlerini kurdular ve yayın organlarını çıkarmaya başladılar. Uluslararası kadın hareketiyle bağlandılar. Onlar, «Bütün yeryüzünde barış, demokrasi, ulusal bağımsızlık ve sosyal ilerleme üstün gelmelidir» belgisinin savunucuları oldular.

Her yıl, 8 Mart'ta, emekçi kadınlar gününün kutlanma kararı, 1910 yılında Kapenhag'da, Alman işçi hareketinin önde gelen eylemcilerinden Klara Zetkin'in önerisi üzerine alınmıştır. Bu kararın alınmasında 1905'de Rusya'da çarlığa karşı yürütülen barikat savaşları ve yığınsal gösterilerin tutuşturduğu devrim ateşinin büyük etkileri olmuştur. Yine Uluslararası Kadınlar Günü 8 Mart 1917 de, tüm Petrograd'ta, «Ekmek, barış ve özgürlük» belgisi altında sokak savaşlarına dökülmüş ve burjuva demokratik devrimin başlangıcını oluşturmuştur. Bugün sosyalist ülkelerde kadınlar toplumun eşit haklı üyesi, sosyalist taplum düzeninin aktif kurucusu, hak eşitliği, barış ve demokrasi savaşlarının yol göstericisi, en özverili yandaşı olmuşlardır.

Türkiye'de 8 Mart'ların tarihi eskidir. Buna Türkiye Komünist Partisi başlamıştır. Örnek alacağımız komünist savaşçılar bu tarihin içindedir. Daha 1921'de, burjuvazi partimizin kurucusu Mustafa Suphi ve 14 yoldaşımızı öldürttüğü o günlerde, 8 Mart'ları burjuvaziye karşı savaş günü ilân eden Cemile Yoldaşlar, Fatma Yoldaşlar ve daha niceleri vardır. Örnek alacağımız kadınlar, Beykoz'da, Maltepe'de, Philips'de, Ülker'de, Cibali'de, Beko'da, Tariş'de, SSK'da, Ceylanpınar ve Söke'de demokratik hakları için sınıf kardeşleriyle omuzomuza savaşan kadınlardır.

Kadın emekçilerin somut ekonamik hedefler doğrultusunda yürüttüğü savaş politik savaştan ayrılmaz. Örneğin, «Eşit işe eşit ücret» belgisinin yasalardan yaşama geçirilmesi emekçi kadınlarımızın hak alma savaşında önemli bir başarı olur. Ama bu, gericiliğe ve faşist uygulamalara karşı yürütülen palitik savaşın bir parçasıdır. Bugünkü gerici-faşist karması hükümete karşı yürütülen savaştır.

Ulusal ve sosyal kurtuluş savaşımızın başarısı kadınlarımızın bu savaşa geniş ölçüde katılmalarına kesinlikle bağlıdır. Emekçi kadınlarımızın kurtuluşunu da ulusal ve sosyal kurtuluş savaşımızın utkusu belirleyecektir.

Lenin köşesi

Proletarya enternasyonalizmi

Lenin, proletarya enternasyonalizminin değişik ırk ve uluslardan işçi ve emekçilerin uluslararası birlik ve dayanışması olarak niteliyor. Diyor ki:

«Bütün ülkeler işçilerinin birliği, kapitalistler sınıfının egemenliğini tek bir ülkede sınırlamamasından doğan bir zorunluluktur. Sermayenin egemenliği enternasyonaldir. İşte bu nedenle, bütün ülkelerde işçilerin kurtuluş savaşımı ancak enternasyonal sermayeye karşı birlikte savaşım verirlerse başarılı olur. (Tüm yap. c. 2, s. 97–98.) «Kapitalistler, burjuvazi işçilerin savaşımını zayıflatmak, sermayenin egemenliğini güçlendirmek için işçileri bölmeye, uluslar arasında kin ve düşmanlıklar yaratmaya çalışmaktadır. Uluslararası bir güç olan sermaye üzerinde utku, ancak işçilerin uluslararası birliği ve uluslararası kardeşliği yoluyla kazanılır.» (C. 40, s. 42–43.)

V. I. Lenin, tüm işçilerin kardeş olduklarını söyler: *«Değişik uluslara, çeşitli inançlara bağlı işçiler arasında tüm anlaşmazlıklar ortadan kaldırılmalıdır. Bu anlaşmazlıklar yalnız soyguncuların, zorbaların işine yaramaktadır. Tüm işçiler kardeştirler. Onların sağlam birliği tüm emekçilerin ve ezilen halkların kurtuluşunun ve aydın geleceğinin biricik garantisidir.» (C. 10, s. 81.) «Proletarya, yalnız Marksizm ilkeleri üzerinde fikirsel birliğini kurduğu, milyonlarca emekçiyi sıralarında toplayacak örgütsel birlikle bunu sağlamlaştırdığı zaman ancak bir güç olabilir ve mutlaka olacaktır.» (C. 8, s. 403–404.)*

Lenin, proletarya enternasyonalizminin burjuva ulusçuluğuna, şövenliğe karşı olduğunu belirtir: *«Burjuva ulusçuluğuyla proletarya enternasyonalizmi kapitalist dünyada birbirine düşman, uzlaşmaz başlıca iki sınıfın belgileridir.» (C. 24, s. 123.)*

V. I. Lenin, tüm komünistlere proletarya enternasyonalizmini bütün varlıklarıyla savunmalarını salık verir ve dünyada bir tür gerçek proleter enternasyonalizmi olduğunu belirtir: *«Tek ve yalnızca bir tür gerçek enternasyonalizm vardır. O da kişinin kendi ülkesindeki devrimci hareketin gelişmesi için yürekten çalışması ve ayrıcasız bütün ülkelerde bu savaşımı, bu ve yalnızca bu çizgiyi (propaganda, sempati ve maddesel yardımla) desteklemesidir.» (C. 31, s. 170.)*

Leninci ilkelere sımsıkı bağlı olan Türkiye komünistleri proletarya enternasyonalizmini her zaman gözbebeği gibi korumuşlar, onun güçlendirilmesi için ellerinden geleni yapmışlar ve yapmaktadırlar.

DİSK 9 yaşında

DİSK'in 9. kuruluş yıldönümü kutlandı. Bu nedenle, Yönetim Kurulu'nca yayınlanan bültende şöyle deniliyor:

«Dünya işçi hareketinin ayrılmaz bir parçasını oluşturan işçi sınıfımızın devrimci sendikal örgütü DİSK, bugün başta üyelerimiz olmak üzere tüm Türkiye işçi sınıfının ve yandaşlarının elleri, hüneri, bilgi ve deneyleri üzerinde yükseliyor. Devrimci ilkelerimiz Anayurdumuzun dört bir yanında kurulu irili-ufaklı işletmeleri sarmıştır . . .»

13 Şubat 1967'de Türk-İş yöneticilerinin işçi sınıfına karşı sürdürdükleri ihanet politikasına kesinlikle karşı çıkan beş sendika bu örgütten ayrılmak ve Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu'nu kurmak kararı aldılar. O zaman bu beş sendikanın 30 bin üyesi vardı. Bugün DİSK'in 400 bini aşan üyesi ve çatısı altında birleştirdiği 25 sendika ve federasyon vardır. Bu başarıya nasıl ulaşıldı?

DİSK bu başarıları, bir yandan burjuvazinin baskı ve sömürüsüne, Amerikan boyunduruğuna karşı, öte yandan da burjuvazinin güdümündeki sarı sendikacılığa karşı, işçi sınıfının bilimsel ideolojisi ilkelerine dayanarak sürdürdüğü çetin savaşlar sonucunda elde etmiştir. DİSK, günümüz koşullarında ekonomik ve politik savaşımı bir bütün olarak yürütmekle işçilerin, geniş emekçi yığınlarının ve halkımızın güvenini kazanmıştır. DİSK, işçi sınıfının sendikal ve politik birliğini sağlama savaşımından ayrılmamıştır. DİSK'in, işçi sınıfı ideolojisine düşman, devrimci sendikacılık anlayışına aykırı her türlü sapık akımlara; Maoculuğa, Traçkizme, ekonomizme karşı yürüttüğü amansız savaşı öteki demokratik örgütleri de geniş ölçüde etkilemektedir.

DİSK, işçi sınıfının ve demokratik güçlerin ortak isteklerini kendisine savaş belgileri yapmıştır: Lokavtın yasaklanması, işçilere özgürce sendika seçme — referandum — hakkının tanınması, işkolu yönetmeliğinin 16 işkolu esasına göre değiştirilmesi. Eşit işe eşit ücret verilmesi. Ücretlerin artan pahalılığa göre saptanması. Genel grev hakkının yasallaşması, 141. ve 142. maddelerin ceza yasasından kaldırılması, sıkıyönetim ve Devlet Güvenlik Mahkemeleri'nin dağıtılması. Tüm çalışanlara sendikalaşma, grev ve toplu sözleşme haklarının sağlanması. Tüm anti-demokratik yasa ve uygulamaların kaldırılması. Devlet mekanizmasının faşistlerden temizlenmesi. NATO'dan çıkılması, saldırı üslerinin sökülmesi, ikili kölelik anlaşmalarının bozulması. Bugünkü aşırı gerici hükümetin memleketin başından atılması. İşçi sınıfının ağır bastığı demokratik bir hükümetin işbaşına getirilmesi.

DİSK, bu isteklerin yerine getirilmesi için bütün demokratik güçlerin eylem birliğini kaçınılmaz bir zorunluk saymaktadır.

Bütçe

Gerici-faşist karması hükümetin bütçesi onaylandı. Demirel bunu, hükümetine «güven oyu» sayıyor. Oysa işbirlikçi, gerici, yerli ve yabancı tekellerin adamı saylavların bütçeye «evet» oyu vermesi, hükümetin güven oyu alması anlamına gelmez. Tam tersine, hükümetin yalıtlanma sürecinin yoğunlaştığını, devrilmesinin kaçınılmaz bir zorunluk olduğunu kanıtlar.

1976 bütçesi, halkın ve yurt gelişmesinin bütçesi değildir. Bu bütçe, silâhlanmayı, talanı ve sömürüyü alabildiğine yoğunlaştıran sınıfsal bir bütçedir. Nato ve silâhlı kuvvetlere, polise, jandarmaya, örtülü ödeneklere ayrılan harcamalar 152 milyarlık bütçenin aslan payını yutuyor. Bu ödenekler, eğitim, sağlık işlerine ayrılanlardan kat kat yüksektir.

Bu militarist tutum, başta ulusal çıkarlarımıza, güvenliğimize ve genel yumuşama sürecine tamamen aykırıdır. Egemen burjuvazinin izleyegeldiği harpçilik, NATO'culuk politikası, Türkiye'ye halkımıza 300 milyar liraya mal olmuştur. Ülkemizde genel yoksulluğun, işsizliğin yoğunlaşmasının başlıca kaynaklarından biri bu azgın militarizmdir. Halk düşmanı hükümet, bu silâhlanma, yıkım politikasının ağır sonuçlarını, bu arada bütçedeki 40 milyar liralık açığı halkın, işçi sınıfının sırtına yıkmak için yeni zam furyalarına başlamıştır. Buna karşın Konsorsiyum'un, Ortak Pazar tekellerinin, yerli işbirlikçilerin silâh fabrikatörlerinin, aracı üstencilerin talanına bütçede öncelik veriliyor.

Bütçede öngörülen yatırımlar ve anapara transferleri, aktarmalar, emperyalist ve işbirlikçi, holdingçi çıkar çevreleri için milyarlık vurgun kaynağıdır. Amerikan uçak şirketlerinden milyonlarca lira rüşvet alan Sancar kliği ve halk düşmanı hükümetin elebaşıları, komisyonları artsın diye NATO'culuk yolundan yürüyorlar.

SBKP'nin XXV. Kongresi

SBKP'nin XXV. Kongresi yapıldı. Kongreye, 15 milyonun üstünde Sovyet komünistini temsil eden 5 bin delege, 96 ülkeden 103 kardeş komünist ve işçi partisi delegasyonları, ulusal kurtuluş hareketleri temsilcileri katıldı. Dünya demokratik ve barışsever kamuoyu, tüm ilerici güçler bu tarihsel forumu ilgiyle izledi.

Kongrede, SBKP Genel Sekreteri L. İ. Brejnev, yoldaş, partinin iki kongre arasındaki çalışmalarını kapsayan bir rapor okudu. Raporunda, son beş yıl içinde Sovyet komünistlerinin, emekçilerinin yaşamın bütün alanlarında elde ettikleri büyük başarılara, insanlığın yazgısını belirliyen dünya ölçüsündeki önemli gelişmelere değinen Brejnev yoldaş şunları söyledi:

«SBKP, XXIV. Kongreden bu yana geçen beş yıl içinde işçi sınıfının, tüm emekçilerin güvenini kazanmayı, Sovyetler Birliğinde gelişmiş toplum düzenini kurmayı, Sovyetler Birliği'ni tüm halkın devleti haline getirmeyi ve ülkeyi, geleceğin toplumu komünizme doğru yöneltmeyi başardı. Leninci ilkelere ödünsüz bağlı olan partimizin, halkımızın yaşam düzeyinin daha da yükseltilmesi uğrunda aldığı kararlar büyük bir titizlikle yerine getirildi. Partimiz XXIV. Kongrede, dış politikanın ana çizgisini belirliyen bir Barış Programı kabul etti. Bu program başarıyle yerine getiriliyor. Son beş yıl içinde sosyalist ülkeler arasında birlik, tüm ilerici ve barışsever güçler arasında dayanışma ve kardeşlik ilişkileri daha da güçlendi. «Soğuk harp» politikası bir adım daha geriledi. Ayrı toplumsal düzenlere bağlı ülkeler arasında ilişkiler daha da gelişti. Sovyetler Birliği'nin barışçı dış politikası milyonlarca insanın gönlünde yer yaptı ve yapıyor.»

Raporda, Sovyet-Çin ilişkilerini de geniş ölçüde ele alan Brejnev yoldaş şöyle dedi: «Bugün Çin yöneticilerinin, en gerici güçlerin, gerginliğin azalmasına karşı olanların, en azılı militarist çevrelerin, ırkçı ve faşist rejimlerin yanında yer aldığını görüyoruz. Böylesi bir politika yalnız sosyalizm ilkelerine ters düşmekle kalmıyor, emperyalizmin saldırganlık politikasına araç oluyor. Pekin, yumuşama sürecini engelliyor, silâhsızlanma girişimlerini baltalamaya çalışıyor, dünyada yeni bir harp tutuşturmaya çabalıyor. Maocu ideolojinin Marksizme-Leninizme yabancı olduğunu söylemek yetmez. Bunların ideolojisi ve politikası Marksizme-Leninizme düşmandır. Sovyetler Birliği Çin'le ilişkilerinin yeniden, barış içinde yanyana yaşama temeline dayanarak kurulmasından yanadır.»

Orta Doğu, Kıbrıs sorunları üzerinde geniş bir değerlendirme yapan Brejnev yoldaş, barış, demokrasi ve halkların bağımsızlık savaşlarının başarıya ulaşması için çözümlenmesi gereken en önemli sorunları şöyle sıralıyor:

1. Kardeş sosyalist ülkeler arasında birliği güçlendirmek ve yeni toplum kuruculuğunda çok yönlü işbirliği ilişkilerini geliştirmek!

2. Dünyada silâhlanmaya son vermek için genel bir silâhsızlanmaya gitmek.

Bu amaçla: a) Sovyetler Birliği ile Amerika arasında stratejik silâhların sınırlandırılmasını ve bu silâhlarda indirim yapılmasını öngören yeni anlaşmalar bağlamak, kimyasal silâhları yasaklamak, yeni tip yığınsal kırım silâhları yapımına son vermek. Nükleer denemelerin yasaklanmasını öngören yeni uluslararası anlaşmalar imzalamak. Çevrenin askersel amaçlar için kullanılmasını önlemek yolunda elden gelen herşeyi yapmak!

b) Orta Avrupa'da silâhlı kuvvetlerde ve silâhlarda indirim yapılması için yeni girişimlerde bulunmak!

3. Orta Doğu sorununun adaletli biçimde çözümlenmesi için savaş ocaklarının söndürülmesi yönünde daha yoğun bir çalışma yürütmek. Bununla ilgili olarak dünyanın bu bölgesindeki ülkelerin silâhlanmaya son vermeleri yolunda somut girişimlerde bulunmalarını sağlamak!

4. Uluslararası gerginliği azaltmak için çeşitli ülkeler arasında karşılıklı yarara dayanan işbirliği ilişkilerini geliştirmek. Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansının kararlarını titizlikle yerine getirmek. Barış içinde yanyana yaşama ilkelerine içtenlikle bağlı kalmak, politik, ekonomik, bilim ve kültür alanlarında bütün ülkelerle ilişkileri geliştirmek!

5. Asya ülkelerinin ortak çabalarıyle bu ana karada güvenliği sağlamak için yoğun çalışmalar yürütmek!

6. Uluslararası ilişkilerde kuvvete baş vurmama yönünde yeni bir anlaşmanın imzolanmasını sağlamak!

7. Irkçılık ve sömürgecilik kalıntılarının kökünden kaldırılması için savaşmak!

8. Uluslararası ekonomik ilişkilerde eşitsizliğe, baskıya ve sömürüye olanak sağlıyan bütün ayrıcalıkları ortadan kaldırmak!

Raporun, «SBKP ve dünya devrim süreci» bölümünde de tüm anti-emperyalist, barışsever güçlerin barış, demokrasi, ulusal bağımsızlık ve sosyal ilerleme uğrunda yürüttükleri savaş üzerinde önemle duruluyor. Brejnev yoldaş özetle şunları belirtiyor:

«Biz, temel sosyal değişikliklerin yeni boyutlara ulaştığı bir çağda yaşıyoruz. Dünya sosyalist sistemi gittikçe güçleniyor ve gelişiyor. Ulusal kurtuluş savaşlarını utkuyla sonuçlandıran ülkelerin önünde yeni çevrenler açılıyor. Kapitalist ülkelerde tekellerin eğemenliğine ve sömürüsüne karşı emekçilerin sınıf savaşı gitikçe güçleniyor. Bütün bunlar dünya devrim sürecinin yeni boyutlara ulaştığını gösteren gelişmelerdir. Bugün insanlığın sosyal ilerlemesini sağlıyan ana yön, sosyalist ülkelerin gittikçe güçlenmesi, uluslararası politikada etkisinin artmasıdır. Buna karşılık kapitalist sistem yaşamın bütün alanlarını kapsayan daha derin bunalımlar dönemine girmiştir ... Kapitalist ülkelerde işçi sınıfının, emekçilerin savaşında komünist partilerinin etkisi daha da artmıştır. Komünist partilerinin saflarına binlerce yeni üye katılıyor. Komünistler, barış, ulusal bağımsızlık ve sosyal ilerleme savaşında yalnız kendi saflarını güçlendirmekle kalmıyarlar, devrim sürecinin gelişmesi ve başarıya ulaşması için bu savaşta tüm ilerici güçlerin, anti-emperyalist savaşçıların birliğini sağlamaya çalışıyorlar. Bundan ötürü de bugün proletarya enternasyonalizminin önemi daha da artmıştır. Proletarya enternasyonalizmi Marksizmin, Leninizmin ana ilkesidir. Ama bazı kimseler proletarya enternasyonalizminin önemini yitirdiğini söylüyarlar, hatta açık saldırıya geçiryorlar. Oysa proletarya enternasyonalizmi, komünist partilerinin ve işçi hareketinin elinde denenmiş ve sınıf savaşında güçlü bir silâhtır. Proletarya enternasyonalizmi ilkelerine karşı çıkmak, emperyalizmin değirmenine su akıtmaktan başka bir şey değildir.»

TKP Genel Sekreteri İ. Bilen yoldaşın Kogrede yaptığı konuşma

Çok değerli yoldaşlar!

Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin XXV. Kongresini, bu tarihsel yüce forumu Türkiye Komünist Partisi ve Türkiye komünistleri en ateşli sevgi ve saygı duygularıyla selâmlar!

SBKP Merkez Komitesi Genel Sekreteri L. İ. Brejnev yoldaşın raporu komünist partisinin yönetiminde Sovyet halkının, devletinin her alanda: Komünizm kuruculuğu yolunda, ekonomik, kültürel, bayındırlık, teknik, bilim alanlarında

SBKP'nin XXV. Kongresi

ulaştığı yeni aşamayı, yeni yeni başarıları, utkuları sergiliyor. Bu utku ve başarıların içinde, SBKP'nin, Sovyet hükümetinin ardıcıl barış, uluslararası güvenliği güçlendirme politikası çok önemli bir yer tutuyor. Uygulanan barış programı uluslararası komünist harekete, ulusal bağımsızlık direnişlerine geniş nefes alma olanakları sağlıyor, bu hareketlerin gelişmesinde tükenmez güç kaynağı oluyor. Bu çözümleyici gücü, somut sonuçlar veren Sovyetler Birliği'nin bu politikasını, içtenlikle yürütülen bu savaşımın somut meyvelerini görmemek kimsenin elinde değildir. Yeryüzünde barışın güçlenmesi, ömrünün uzaması, saldırgan emperyalist çevrelerin dünyanın değişik yerlerinde tutuşturdukları harp ocaklarının birer birer söndürülmesi, ulusal bağımsızlıkları için savaşan halkların yeni yeni başarılar kazanması, komünist hareketin güçlenmesi burdan kaynaklanıyor.

Biz, Türkiye komünistleri bu Leninci enternasyonalizmin somut verilerini candan savunmayı kendimize borç biliyoruz. Emperyalizmin, onunla işbirliği kuran en gerici, egemen burjuvazinin baskı, yığınsal terör, en iğrenç provokasyonlarına karşı savaşta, ulusal bağımsızlık, demokrasi, sosyal oluşmalar, barış, sosyalizm için savaşta Leninci enternasyonalizm gücümüze güç katıyor.

Soyın yoldaşar! Türkiye Komünist Partisi en çetin, gizlilik koşulları altında savaşıyor. Buna karşın, özellikle bu son yıllar içinde TKP hem nicelik, hem nitelik-örgütlenme bakımından gürbüz bir gelişme süreci gösteriyor. Partimiz yığın hareketleriyle, yığınsal örgütlerle, en başta işçi ve sendika hareketleriyle bağlanıyor. Partimizin sözlü, yazılı yayınları, bildirgeleri, çağrıları, belgileri, sloganları giderek yığınlara maloluyor. TKP'nin Eylem Programı, politik savaş platformu güç kazanıyor. TKP'nin otoritesi artıyor. TKP'ne konan yasağın, bu yasağın ceza yasasında dayandığı maddelerin kaldırılması kampanyası güncelleşmektedir.

Gerici güçler azgın bir anti-komünizm kampanyası yürütüyorlar. Maocular Türkiye'de en gerici, bağnaz, Turancı, kafatasçı akımlarla, faşist komandolarla elele vermişlerdir. Komünist partisine, Sovyetler Birliği'ne saldırıyorlar. Komünistleri polise veriyorlar. Pekin yöneticileri yeryüzünde faşistlerle, emperyalistlerle, ulusal bağımsızlık düşmanlarıyla, komünizm düşmanlarıyla, NATO'cularla açıktan açığa kucaklaşıyorlar. Maocularla azılı gericilik elele veriyor. Barış ve halklar arasında güvenliği sağlamak savaşımına karşı çıkıyor. Kışkırtıcılık yapıyor. Türkiye'de Mao'nun yolunu izliyenler de aynı provokasyonları yapıyorlar.

Partimiz, ulusal birliği parçalayan, işçi hareketinin karşısına dikilen Maoculara karşı savaşı Amerikan köleliğine, NATO boyunduruğuna, işbirlikçi çevrelerin baskı ve terörüne karşı olan yığınsal savaştan ayırmıyor. Biz bu savaşımı sürekli sürdürüyoruz. Başka çıkar yol yoktur.

Kapitalizmin genel bunalımının sonuçları, emperyalist tekellere, ülkelere bağımlı durumda olan kapitalist Türkiye'de daha yıkıcı oluyor. İşsizlik, pahalılık çığ misali gidiyor. Bunalımın bütün yükünü, bütün NATO harcamalarını burjuvazi, egemen çevreler geniş halk yığınlarının sırtına yüklüyor. Bunalım böylece daha da derinleşiyor. Bu gidiş sınıfsal çatışmaları daha da sertleştiriyor.

Türkiye'de, halk arasında, özellikle işçi sınıfı arasında, sonra ilerici, yurtsever güçler arasında Sovyetler Birliği halklarına karşı sempati duyguları, iyi komşuluk, dostluk istekleri gelişiyor. İskenderun Demir-Çelik üzininin açılış töreninde, Sovyetler Birliği Başbakanı Kosigin yoldaşa yapılan saygılı, yürekten gösteri bunun en somut biçimlerinden biridir.

TKP, Türk-Sovyet ilişkilerinin geliştirilmesi, iki komşu devlet arasında saldırmazlık antlaşması bağlanması savaşımını sürdüregelmiştir. TKP, Anadolu topraklarının NATO üslerinden, atom başlıkları, rampaları harmanlarından temizlenmesi, Anayurdumuzun, dünyanın bu kesiminde, barış, güvenlik savaşımına destek olması için direniyor. Bütün komşularımızla iyi ilişkilerin geliştirilmesi politikasını savunuyor. TKP, ta baştanberi, Kıbrıs Cumhuriyeti'nin toprak bütünlüğünü, egemenlik haklarını, başınabuyruk devlet olmasını, Yeşiladanın yabancı üslerden, bütün yabancı silâhlı güçlerden temizlenmesini istiyegelmiştir. Biz, bu direnişimizi sürdüreceğiz. Halkımız, işçi sınıfı bunu istiyor.

Sovyetler Birliği, Lenin partisi ulusal bağımsızlıkları için savaşan halkların yanında her zaman yer almıştır. Kıbrıs sorununda da öyle. Sovyetler Birliği'nin bu politikası barış ve güvenliğin güçlendirilmesi, azılı, yayılıcı emperyalist güçlere gem vurulması politikasının somut biçimleri, somut örnekleridir.

XXV. Kongreye büyük başarılar dileriz. Böylesi başarılar dünya halklarına mutlu olsun! Biz, Türkiyeli komünistler, böylesi Leninci bir foruma katılmış olmaktan en büyük kıvanç duyuyoruz. Partimiz, dünya komünist ve işçi partilerinin yeni bir forumunun toplanmasını zorunlu ve yararlı buluyor.

Yaşasın Sovyetler Birliği Komünist Partisi!

Yaşasın komünist partisinin, esinleyici, akılcı yönetim politikası!

Yaşasın yeryüzünde barış ve güvenliğin yıkılmaz kalesi Sovyetler Birliği!

Yaşasın Leninizm!

Yaşasın komünizm!

XXV. Kongrenin bildirisi

XXV. Kongre: *«Emperyalizmin ve gericiliğin zındanlarında yatanlara özgürlük»* başlığı altında bir bildiri yayınladı. Bildiride özetle şöyle deniyor:

«Sovyet halkının istemlerini dile getiren SBKP'nin XXV. Kongresi, faşist saldırıların kurbanlarıyla, toplama komplarında çürütülen ve ağır işkenceler gören bütün komünistlerle, emperyalizme ve gericiliğe karşı savaşanlarla sarsılmaz kardeşlik dayanışmasını bildirir.

Dünya demokratik kamuoyunun geniş protestolarına karşın, faşist cunta Şili halkının seçkin oğlu, uluslararası komünist ve işçi hareketinin tanınmış yöneticilerinden, ŞKP Genel Sekreteri Luis Korvalan hâlâ toplama kampında tutuluyor.

Kongre, Luis Korvalan ve arkadaşlarının, faşist rejimin toplama kamplarında çürütülen binlerce komünistin, sosyalistin, yurtsever ve demokratın hemen serbest bırakılmasını istiyor.

Paraguay Komünist Partisi Başkanı Antonio Maydona 18 yıldır zındanda çürütülüyor. Antonio Maydona ve tüm Paraguay yurtseverlerine özgürlük!

Guatemala, Brezilya, Haiti ve Arjantin'de komünistlere, yurtseverlere, ilerici güçlere karşı terörün ardı arkası kesilmiyor. Kongre, bütün bu baskıları protesto ediyor ve bunlara hemen son verilmesini istiyor.

Afrika'da ulusal kurtuluş savaşının seçkin yöneticilerine karşı emperyalizm kanlı bir terör uyguluyor. Güney Afrika'da kafatasçılar sürekli baskı ve terör uyguluyor. Irkçılığa ve sosyal adaletsizliğe karşı sürekli bir savaş yürüten Bram Fişer zındanda kahpece öldürüldü. Afrika'da ulusal kurtuluş hareketlerine katılan tüm yurtseverlere özgürlük!

Endonezya'da binlerce komünist kurşuna dizildi. Bugün gerici rejimin toplama

(Devamı 7. sayfada)

Maocular faşistlerle elele

İşçi sınıfının, halkımızın, sömürü, baskı ve zulümden kurtulma savaşı yurt içinde olduğu gibi, yurt dışında da gelişiyor.

Batı Avrupa ülkelerinde çalışan işçilerimiz, bir yandan emperyalist tekellerle, onların neden olduğu işsizlikle, eşitsizlikle savaşıyor. Bir yandan da işbirlikçi burjuvazinin, toprak ağalarının, militarist soyguncu generallerin hükümetini alaşağı etme, yurdumuzu NATO'nun, Amerika'nın boyunduruğundan kurtarma savaşına daha sıkı sarılıyor. «Ulusal Sanayi»nin, «Yurtta İş»in ancak böyle sağlanabileceğini görüyor.

İşbirlikçi burjuvazi, vurguncu Demirel Hükümeti, CIA'sı, MIT'i, Batı Alman intikamcıları işçilerimizin gelişen bu savaşını terörle, provokasyonlarla kırmak istiyorlar. Bu işte Maocuları kullanıyorlar. Türkiş'in faşist komandolarını ilericilerin üzerine sürüyorlar. Batı Almanya'da Hitlerci faşistlerin gizli toplantısına katılan Türkeş, kendisi gibi CIA ajanlarından Enver Altaylı adında birini komandoların başına getirdi. Türkeşçiler, işçilerimizin diğer ülkeler işçilerle dayanışmalarını önlemeğe, onları terörle yıldırmaya çalışıyorlar. Komünistlere, sendikolara, demokratik örgütlere karşı yalan kampanyaları yürütüyorlar.

Burjuvazi işçilerimizin, Avrupa'da okuyan gençlerimizin ATTF, TBÖK, ATKF gibi ilerici, demokratik örgütlerini güçsüz düşürmek, bölmek için yoğun bir çaba gösteriyor. Provokatörleri, Maocuları, Kıvılcımlıcıları, Troçkistleri, her soydan serüvencileri, goşistleri ortalığa sürüyor.

Belçika'da, polis ajanlarıyla, muhbirleriyle «TIDÖB» adlı bir örgüt kuruldu. Bu bölücü örgütün perde arkasındaki şefi Doğan Özgüden'dir. Bu avantürist, kendisi gibi olanlarla birlikte, TKP'nin adından yararlanmaya çalışıyor.

Polisin sapık akımları örgütlemesinin bir örneğini de, Federal Almanya'da Münih kentinde gördük. Bir zamanlar Mihri Belli'nin çıraklığını yapan ve yıllardır öğrenci kılığında dolaşan İlhan Karlıbel adında birisi, Avrupa'da kendisi gibi provokatörlerle bir örgüt kuruyor. Bu adamlar, daha önce «Anadolu Yardımlaşma Kulübü» diye bir dernek çatıştırmışlardı. İşleri güçleri, Türk ve Kürt işçilerini birbirine düşürmekti. Şovenliği körüklemekti.

Bu sapık akımlara, örgütlere, Maocu'lara karşı savaş günceldir.

Ulusal ordu zorunluğu

Emperyalizmin genel bunalımı derinleştikçe, kapitalist sistemin hastalıkları birer birer ortaya çıkıyor. Rüşvet skandalı bunun başında geliyor. Emperyalist tekellerin kapitalist ülkelerde kimi generalleri ve politikacıları satın aldıkları bilinen bir şeydir. Son günlerde 13,5 milyon dolarlık bir rüşvet olayı ortaya çıktı. Olaya daha sonra yeni yeni kumpanyalar, soyadları ve milyonlar eklendi. Emperyalist tekeller, bu yolla da NATO'cu hükümetlere, devlet organlarına, militarist kliklere hükmediyor.

Bu gerçekler Türkiye'de de geçerlidir. AP, CGP, MSP ve MHP gibi gerici partilerin elebaşları, ordunun başındaki cuntacı paşalar, devlet başkanlığını elinde tutanlar milyonlarca rüşvet yemişlerdir, yiyiyorlar. Ama, Demirel Hükümeti işbaşında oldukça, militorist klik yerinde kaldıkça, bütün büyük vurgunlar, rüşvet rezaletleri, bunların «kahramanları» yerli yerinde kalır. Ne oldu? Hava kuvvetleri komutanı «istifa» etti. Birkaç memur tutuklandı. Rüşvet ve yolsuzluklarla ilgili araştırma komisyonlarına gericiler alındı. Soruşturmaların gizli yapılması yoluna gidildi. Skandal, rezalet külleniyor. Ama bir sorun boydanboya ortada duruyor. Ulusal ordu sorunu, bir kez daha ön plâno çıkıyor.

Emperyolizme karşı ulusal kurtuluş savaşı içinde kurulan ordu, bugün ulusallık niteliğini çok yitirmiştir. Gene de ordunun ana yığını halk çocuklarıdır. Yurtsever er ve subaylardır.

Emperyalist tekellerle, işbirlikçi burjuvaziyle bütünleşen militarist klik orduyu halkın üzerine sürüyor. İşçinin grevi, köylünün direnişleri, öğrencinin boykotu süngüyle bastırılmak isteniyor. Ulusal ordu sorunu halkın, geniş emekçi yığınlarının sorunudur. Orduyu NATO'nun komutasından almak, ikili anlaşmaları yırtmak, topraklarımızdan Amerikan-NATO üslerini kaldırmak gibi ödevler başta geliyor. Bu da ulusal ordu sorununun özünü oluşturuyor.

Bu durumda yurtsever er ve subayların, anti-emperyalist savaşa daha etkili bir biçimde katılması kaçınılmaz oluyor. Onların demokratik, devrimci güçlerle ve en başta işçi sınıfıyla eylem birliği zorunluk oluyor.

Teknik elemanlar

Ülkemizde proleterleşme süreci derinleşiyor. Orta katmanlar hızla yoksullaşıyor. Bu koldan gelen teknik elemanlar da, nesnel bakımdan, işçi sınıfına yakınlaşıyor.

Bu olguya hemen hemen bütün kapitalist ülkelerde rastlanmaktadır. Günümüzde bilimsel, teknik devrim koşullarında, yeni bulguların üretimde sömürüyü yoğunlaştırma yolunda daha fazla uygulanmasıyla burjuvazinin kafa ve kol emeğini birbirine düşman etme politikası gücünü büyük ölçüde yitirir olmuştur. Kafa ve kol emekçileri birbirine yakınlaşıyor. Üretimin karmaşıklaşması işçi sınıfının becerisini, belirli bir oranda, kafa emeğinin düzeyine doğru yükseltiyor. Öte yandan, teknik elemanların sayısal büyüklüğü onların geçmişteki oranlarda doyurulma olanağını sınırlıyor, bu tabakayı toptan satın alma olanağını ise, büsbütün ortadan kaldırıyor.

Bu süreci, sosyalist ülkelerde kol ve kafa emeği arasındaki farkların kalkması süreciyle karıştırmamak gerekir. Kapitalist ülkelerde söz konusu olan şey, kol ve kafa emeği üzerindeki sömürünün bu emek kollarını yoksullaştırarak birbirine yakınlaştırmasıdır. Sosyalist ülkelerde ise, tersine olarak, emeğin niteliğinin yükseltilmesi ve yaşam düzeyinin arttırılması süreci kol ve kafa emeği arasındaki farkları ortadan kaldırmaktadır.

Ülkemizde teknik elemanların sosyal bakımdan işçi sınıfına doğru kaymaları, yoksullaşmaları Türkiye'nin emperyalizme bağımlı oluşundan geliyor. Emperyalizme bağımlılık sonucunda Türkiye her alanda olduğu gibi bilimsel ve teknik alanda da geri kalmıştır. Ülkemizde üretici güçler arasına giren teknik elemanlar emperyalist ülkelerden getirtilen teknik elemanların köstekleyici etkisi altındadır. Sonuç olarak, yerli teknik elemanlar hem mesleksel gelişimlerini sağlıyamıyor, hem de ikinci sınıf işlere itiliyorlar.

Teknik elemanların işçi sınıfına doğru bu nesnel yakınlaşması, bilinç alanında da asıl sonuçlarına vardırılmalıdır. Hızla anti-emperyalist, anti-faşist doğrultuda savaşa atılan teknik elemanlar, devrimci harekette, komünist harekette yerlerini almalıdırlar.

Bugün sosyalist sistemin varlığı emperyalizme karşı ulusal bağımsızlık, egemenlik için savaşan halkların başlıca güç kaynağıdır. Bu somut gerçek, Türkiye işçi sınıfının, tüm Türkiye halkının yürüttüğü sosyal, ulusal kurtuluş savaşının utkuyla sonuçlanması için de geçerlidir.

ATILIMI OKU VE OKUT!

XXV. Kongrenin bildirisi

(5. sayfadan devam)

kamplarında, zındanlarında binlerce komünist ağır işkenceler görüyor. Endonezya komünistlerine ve yurtseverlerine özgürlük!

İspanya'da komünistler, sosyalistler ve tüm politik tutuklular serbest bırakılmıyor. Kongre, İspanya halkının haklı davasından yana bütün girişimleri destekler.

Kongre, insanlığın mutlu geleceği için emperyalizme karşı çetin bir savaş yürüten komünistlere, ilerici güçlere karşı uygulanan baskı ve terörü en sert biçimde yerer.

Kongre, özgürlük ve devrim savaşı kahramanlarına kardeşçe selâmlarını iletir ve onların haklı davasını desteklediğini bildirir.

XXV. Kongre, bütün ülkelerin komünistlerini, emekçilerini, toplumsal ve politik örgütleri demokrasi ve sosyalizm uğrunda savaşan tüm ilerici güçlere karşı uygulanan baskı ve teröre son verilmesi, zındanlarda yatanların kurtarılması uğrunda savaşa daha aktif katılmaya çağrır.

SBKP, Savyetler Birliği halkları bundan böyle de, Leninci geleneklere, proletarya enternasyonalizmi ilkelerine içtenlikle bağlı kalacaktır. İnsanlığın mutluluğu için emperyalizme ve gericiliğe karşı savaşan tüm yurtseverlerle dayanışmalarını güçlendirecektir.

TKP'nin 1 Mayıs belgileri

- 1 Mayıs işçilerin ulusal bağımsızlık, demokrasi, sendikal haklar ve sosyalizm için uluslararası savaş ve dayanışma günüdür!
- Emperyalizmin, işbirlikçi büyük burjuvazinin dayattığı Demirel Hükümeti, işçi sınıfının, halkımızın düşmanıdır!
- Soyguna, sömürüye, kana bulanmış bu hükümeti devirmek gündemdedir! Bunun için ilerici, yurtsever, devrimci güçler ve örgütler işçi sınıfının savaş çizgisinde elele vermelidirler!
- TKP, demokratik, ilerici bir hükümetin kurulması savaşında halkımızın yanındadır!
- İşçi sınıfının sendikal, politik haklarını budayan yasa ve yasakların kaldırılması, işçi hareketinin sarı sendika ağalarından temizlenmesi için savaş! İşçi sınıfının birliği için savaş!
- Söz, yazı, yürüyüş, gösteri özgürlüklerini, örgüt kurma, demokratik hakları hükümetin eksiksiz sağlaması için savaş!
- Genel grev, işsizlik sigortası, ekonomik ve sosyal haklar uğrunda savaş!
- İşsizliğe, pahalılığa, enflâsyona, bugünkü soygun düzenini maskelemek için körüklenen anti-komünizme karşı savaş!
- Faşist MHP'nin kapatılması için savaş!
- TKP, köylülerimize karşı ezgi yasaları değil, toprak reformu yasasını çıkaracak bir hükümeti işbaşına getirmek için savaşıyor!
- İşçi-köylü bağlaşıklığı devrimin temel dayanağıdır!
- İlerici, yurtsever gençliğin işçi sınıfı ile bağlaşıklığının güçlenmesi için savaş! Mao'culara, Torçkist'lere, anarşistlere karşı savaş!
- Emekçi kadınlara eşit işe, eşit ücret hakkının tanınması için savaş! Evde ve yaşamın politik, sosyal her alanında kadınların demokratik haklarına kavuşması, aşağılanmaktan kurtulmaları için savaş!
- Bütün ulusal azınlıkların, özellikle büyük bir yığın olan Kürt halkının ulusal, demokratik haklarına kavuşması için savaş!
- Silâhlı kuvvetler, emperyalizmin, NATO'nun, işbirlikçilerin, rüşvet yiyen generallerin elinden kurtarılmalıdır! Ordu, halkımızın ulusal bağımsızlık, barış, demokrasi için emperyalizme ve yerli ortaklarına karşı yürüttüğü savaşa destek olmalıdır!
- Topraklarımızdaki NATO ve Amerikan üslerinin kaldırılması için savaş! Emperyalizmin harpçi bloklarından çıkmak için savaş!
- TKP, halkımızın bütün bu savaşlarını Eylem Programı'na almıştır. TKP'ne konan yasağın kaldırılması ulusal bir sorun ve zorunluktur. Bunun için savaş!
- Dünyada, Avrupa'da ve bölgemizde barış ve güvenliğin güçlenmesi için savaş!
- Büyük komşumuz Sovyetler Birliği, öteki sosyalist ülkeler ve Arap halkları ile, bütün memleketlerle yakın dostluk ve karşılıklı yararlı ilişkilerin kurulması için savaş!

Yaşasın 1 Mayıs!

BKP'nin XI. Kongresi

Bulgoristan Komünist Partisi'nin XI. Kongresi 29 Mart'ta Sofya'da açıldı. Bu Kongre, komşumuz Bulgaristan'da gelişmiş sosyalist toplum düzeninin yeni bir aşamaya ulaştığını ve Bulgaristan halkının yaşam düzeyinin her yanlı yükseldiğini gözler önüne seriyor.

Kongrede 7. Beşyıllık Plân Tasarısına görüşüldü. Kongreden önce bu plân kamuoyuna açıklandı, parti örgütlerince, işçiler, köylüler, aydınlarca geniş ölçüde incelendi, yeni somut önerilerle geliştirildi.

Bulgaristan'ın 1970–1975 döneminde ekonomik, sosyal ve kültürel alanlarda elde ettiği başarılar, sosyalizmin kapitalizmden kat kat üstün olduğunu bir kez daha göstermektedir. Örneğin geçen beş yıl içinde Bulgaristan'ın ulusal geliri % 46 oranında artmıştır. Bulgaristan'da bugün 80 Leva'nın altında ücret alan yoktur. Sosyalist Bulgaristan'da emekçiler emeğin karşılığı olarak aldıkları ücretten başka toplumsal fonlardan da geniş ölçüde yararlanıyorlar. 1975'te kişi başına bu toplumsal fondan 410 leva düşüyor.

İşçilerin, köy emekçilerinin, memurların emeklilik aylıkları, öğrenci bursları, doğum yardımları artmıştır. Kadınların, özellikle annelerin sosyal hakları genişletilmiştir. Kooperatifçi köylülerin tümüne, endüstri işçileri gibi, emeklilik aylığı bağlanmıştır. Böylece Bulgaristan'da işçilerle emekçi köylüler arasında, kentle köy arasındaki farklılık giderek ortadan kalkıyor.

Bütün bunlar, şüphesiz, Bulgaristan halk ekonomisinin plânlı ve hızlı gelişmesiyle mümkün olmuştur. BKP'nin Leninci yönetimi ve halkın egemenliği altında, halkın yaratıcı enerjisi bol meyvelerini verdi. Sosyalizm kuruculuğu yeni bir aşamaya ulaştı. Endüstri üretimi beş yıl içinde % 55 oranında, tarım üretimi ise % 17 oranında arttı. Bulgaristan'da yıllık elektrik enerji üretimi 25,5 milyar kilovat saate çıkmıştır. Türkiye'nin yıllık elektrik enerji üretimi ise 11 milyon kilovat saattir. Tek bu olgu, komşumuz Bulgaristan'ın nerelere vardığını daha açık gösteriyor.

BKP'nin XI. Kongresi 1980 yılına kadar ulaşılması gereken ödevleri de şöyle belirliyor: 7. Beşyıllık dönem sonunda ulusal gelir % 48–52, endüstri üretimi % 55–60, tarım üretimi % 20, emekçilerin reel gelirleri % 20–25, kişi başına düşen toplumsal fonlar % 35–40 oranında artacak. Bütün bunlar Bulgaristan halkının yaşam düzeyinin daha da artmasını sağlıyacaktır.

PARTİ YAŞAMI

Maocu strateji

Maocuların bugün ülkemizde ulaşmak istedikleri stratejik amaç, gerici bir diktatörlüktür. Maocular en az işbirlikçi burjuvazi kadar komünist ve işçi sınıfı hareketinin, diğer yurtsever ve ilerici akımların gelişmesinden korku duyuyorlar. Çünkü bu gelişim, Pekin'in dünya ölçüsünde izlediği harpçi stratejiyi çökerten dünya devrim sürecinin bir parçasıdır.

TKP'nin güçlenmesi, işçi sınıfının DİSK içinde sendikal birliğe yönelmesi, ulusal burjuvazinin bir kesiminin CHP içinde sola açılması halkımızın kurtuluş savaşımını güçlendiriyor. Bu gelişme dünya barışına, gerginliği azaltma ve silâhsızlanma girişimine yardım ediyor. Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerle Türkiye arasındaki ilişkilerin gelişmesi olumlu yönde hızlanıyor. Bütün bu gelişmeler hem Amerikan emperyalizminin ve onların içerdeki ortaklarının, hem de Pekin'in çabalarına aykırı düşüyor. Buna karşılık emperyalizmin ve yerli işbirlikçi burjuvazinin ulusal ve sosyal kurtuluş savaşımını bastırma zorbalıkları Pekin'in yıkıcılık oyunlarına uygun düşüyor.

Türkiye'de Maocular, her fırsattan yararlanarak, her aracı kullanarak TKP'ne, gerçek sendikalara, DISK'e, CHP'ne ve gerçek sosyalistlere karşı ideolojik ve politik saldırılarını arttırıyor. Maocular en gerici güçlerin yanında yer alıyorlar. Yazılarında gerici-faşist karması hükümetin düşürülmesine açıkça karşı çıkıyor. Onlar, «Demirel Türkiyesi Devletini», «dünya devriminin temel güçleri» arasında sayıyor, ve «hükümet değişikliği isteyen görüşlerle» savaştıklarını açıkça belirtiyorlar. Bu hıyanet politikasına uygun olarak giriştikleri provokasyonlarla faşist dikta için ortam yaratmaya çalışıyorlar.

Maocuların bu stratejisine, karşı-devrimci girişimlerine karşı savaş günceldir.

Sınıf savaşının bir kolu

Burjuvazi bile bugün Türkiye'de sınıf savaşının geniş boyutlara ulaştığını söylemek zorunda kalıyor. Ve bunu önlemenin yollarını arıyor. Ekonomik, politik ve ideolojik saldırının sivri ucunu burjuvazi, işçi sınıfına yöneltmiştir. Bununla birlikte, anti-emperyalist ulusal kurtuluş savaşımına güç katan demokratik hareketlere karşı sert bir terör sürdürüyor. İşbirlikçi burjuvazi ilerici gençliğe karşı aralıksız yoğun bir baskı uyguluyor. «Gençlik sınıf kavgasının dışındadır» demiyor.

Gençlerimizin çözüm bekleyen yığınla sorunu, haklı istekleri var. Yurtsever gençlik modern, halkçı eğitim, yarına güvenle bakmak ve en boşta iş, ekmek istiyor. İstemekle yetinmiyor, bu uğurda savaşıyor. Bu savaşan sınıfsal niteliğini kavrayan ilerici gençlerimiz: «Bağımsız, özgür Türkiye!», «Faşizme geçit yok» sloganlarıyla ortaya çıkıyor.

Gerici-faşist karması Demirel hükümeti işbaşına geleli emekçi yığınların, bu arada yurtsever gençliğin durumu daha da kötüleşti. İşsizlik arttı, eğitim kurumlarında polis baskısı yoğunlaştı. İşbirlikçi burjuvazi sınıfsal çıkarlarını faşizme tırmanmakla korumaya çalışıyor. Soyguncu, yobaz, azılı gerici, faşist partileri anti-komünizm bayrağı altında toplayan Demirel hükümeti işbaşında kaldıkça hiçbir ülke sorunu çözümlenemiyeceğini, yurtsever gençliğin tek isteğinin bile gerçekleşemiyeceğini olaylar kesin olarak gösteriyor. Bu hükümet memleketi uçuruma, halk yığınlarını sefalete sürüklemektedir.

Son zamanlarda ilerici gençliğin direnişlerinde «Hükümet istifa!» sloganının yeralması, önemli bir gelişmeyi belgelemektedir. Bu, gençliğin güttüğü anti-emperyalist savaşın giderek sınıf savaşına daha somut dönüştüğünü, en güncel ana sorunun erk sorunu olduğunu göstermektedir. Yurtsever gençliğin bu savaşta bilinçlenme süreci, çok karmaşık ve zor koşullarda gelişiyor. İşbirlikçi burjuvazi bu gelişmeyi önlemek için Maocu, Troçkist, anarşist, goşist takımının iplerini bırakmıyor. Ama ilerici gençliğin elinde güçlü bir silâh var: İşçi sınıfıyla bağı. Baş sorun olan erk sorununa çözüm yolu, bu bağı güçlendirmekten geçer. Sınıf savaşının bir kolu da, bu alandadır.

TKP ve hükümet sorunu

Demirel ortaklığının hükümete getirilmesi hemen de bir yıl oluyor. Bundan ötürü kamuoyu, bu bir yılın bilânçosunu yapacak durumdadır. Bu bilânço artan baskının, faşist yöntemlerin, kabaran enflâsyonun, işsizliğin emperyalizme verilen yeni yeni ödünlerin kara listesinden başka bir şey değildir. Bu süre içinde Amerikan, Ortak Pazar tekellerine verilen ödünler geniş ölçüdedir. Öylesine ki bugün artık yerli endüstrici, ulusal burjuvazi kesimi bu durum karşısında çıkış yolları aramak, emperyalist tekellerin artan egemenliğine karşı direnmek zorunluğunu duymaya başlamışlardır.

Demirel ortaklığının memleketi büyük bir yıkıma sürükliyeceğini Türkiye Komünist Partisi kamuoyuna baştan bildirmişti. TKP MK, bu hükümet kurulur kurulmaz, kamuoyuna bir açıklama yaptı. Demirel Hükümetinin baskıdan, faşist yöntemlerden, enflâsyondan, fiyat artışlarından ve emperyalizmle bütünleşmeden başka bir şey getirmiyeceğini açıkça söyledi. Ve bütün yurtsever, demokratik güçleri bu hükümeti tezelden devirmeye çağırdı.

Geçen bir yıl içinde gelişen olaylar rüşvetler, Demirellerin, Sancarların hırsızlıkları, hepsi, TKP Merkez Komitesinin bu çağrısını tamamen doğruladı.

Bugün yurtsever güçler ve örgütler bütün olanaklarını kullanarak bu hükümeti devirmek kanısına geliyor. Gerçek sendikacılar, karşı direnişte olan birçok politikacılar artık açıkça, bütün demokratik yöntemleri kullanarak bu hükümeti devirmek gerektiğini söylüyorlar. Bu iş için parlamentonun yetmiyeceğini, parlamento dışı güçleri de harekete geçirmenin zorunluğunu kabulleniyorlar.

Ama bunların çoğu nasıl bir hükümetin işbaşına getirilmesi ve bu amaca ulaşmak için hangi güçlerin birlik kurması gerektiği konularını ele almıyor ya da bu konuya gereken önemi vermiyorlar.

TKP, işçi sınıfının, orta katmanların silahlı kuvvetlerdeki yurtseverlerin, burjuvazinin tekelci olmıyan, emperyalizme karşı olan kolunun ortak çabalarıyle bu hükumeti devirmeyi ve yurtsever, ilerici güçlerden oluşturulacak bir hükümetin işbaşına getirilmesini öneriyor. İşçi sınıfının geniş ölçüde bu hükümete katılmasını, onun demokratik yolda ilerleme sının garantisi sayıyor.

T K P Y a y ı n l a r ı

- TÜRKİYE KOMÜNIST PARTISININ PROGRAMI
- TÜRKİYE KOMÜNIST PARTISININ TÜZÜĞÜ
- L. İ. Brejnev. «LENIN'IN 100. YILDÖNÜMÜ. SBKP'NIN XXIV KONGRESI SSCB'NIN 50. YILI»

Fiyatı 50 kuruş